

הפורחת בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu

דרשו ד' ועוז

קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

גליון 2840

יום שלישי כ"ז שבט תשפ"ד
דף היומי בבלי: ב"ק צו | עמוד היומי: ברכות נח: | דף הכולל: ב"מ עז | קנין ירושלמי: תרומות לה
דף היומי בהלכה: ר"ג ג' - ז'
מוסר: שם עולם - והנה בעוונותינו הרבים' עד פרק י"א.
קנין חכמה הלימוד השבועי: שער התורה "ועתה יש לי לכתוב" עד סוף שער התורה

למעלה מ-1000 סיומים ייערכו ברחבי הארץ בהשתתפות עשרות אלפי לומדים | כלל מקומות השיעור יקבלו ערכות מיוחדות לעריכת סיום לכבודה של תורה

בשורת מעמדים ברחבי תבל | רבבות לומדי ה'עמוד היומי' יחגגו את סיום מסכת ברכות ותחילת מסכת שבת

ומקיפים את כלל הגילאים והלומדים. החל מבני ישיבות הלומדים בסדר שלישי, אברכי כוללים, בעלי בתים, ושיעורים שכונתיים ברוב הערים והמושבים ברחבי הארץ. כחלק מההכנות לסיום, בארגון דרשו יחלקו לכלל השיעורים הנמסרים ברחבי הארץ מארזים מהודרים הכוללים סדר "הדרך עלך", לוח העמוד היומי, מאפה ובקבוק לחיים.

ביום שני י' אדר א' ייערך מעמד היסטורי לחגיגת סיום מסכת ברכות ותחילת מסכת שבת, על בימת הכנסייה הגדולה בווינה, במקום שבו התגלה אור לימוד הדף היומי לפני מאה שנה במעמד שבו השתתפו מרנא החפץ חיים זי"ע, ה'אמרי אמת', רבי חיים עוזר גרודזנסקי זצ"ל, הרבי מטשורטקוב זצ"ל ועוד גדולי צדיקי הדור זצוק"ל. כאז כן עתה, במעמד ישתתפו מרנן ורבנן גדולי ישראל וראשי הישיבות שליט"א מישראל, אירופה וארה"ב שיעלו על נס את חשיבות הלימוד בקביעות בפרט בדור אחרון, ויחדדו את החשיבות הנעלה והמיוחדת שיש בבחינה שינון וחזרה לפי הסדר שנתקן ע"י 'דרשו' ע"י מרנן ורבנן גדולי ישראל שליט"א וזצוק"ל.

לאחר מעמד הסיום, ייערך מעמד תפילה וזעקה על ציון מרנא ה'חתם סופר' זיע"א בפרשבורג בראשות מרנן ורבנן שליט"א, שיכלול אמירת פרקי תהלים לפי סגולת 'אל תשחת' המיוחסת

למעלה מ-1000 סיומים ייערכו ברחבי הארץ בהשתתפות עשרות אלפי לומדים | כלל מקומות השיעור יקבלו ערכות מיוחדות לעריכת סיום לכבודה של תורה | ביום שני י' אדר א' ייערך מעמד תפילה לישועה ורחמים ייערך על ציונו של מרנא החתם סופר זי"ע בהשתתפות מרנן ורבנן גדולי הדור וראשי הישיבות שליט"א | מעמד הסיום ייערך באולם ה"סופים זאלה" בווינה, שבו נערכה הכנסייה הגדולה | בשבת פרשת תצווה ייערך הקונוונשן ה-29 של דרשו בקונטיקט | בשבוע שלאחר מכן ייערך מעמדי סיום בארגנטינה ומקסיקו

מלאה הארץ דעה את ה': התרגשות רבתי בכל תפוצות ישראל לקראת סיום מסכת ברכות והתחלת מסכת שבת בסדר ה'עמוד היומי' שיערך בס"ד בט' אדר א', שייחגג בשמחה לגומרה של מצווה בקרב רבבות לומדי העמוד היומי ברחבי תבל די בכל אתר ואתר. בליל שישי ז' אדר א' ייערכו בעת ובעונה אחת למעלה מ-1000 מעמדי סיום ברחבי הארץ של רבבות לומדים שזכו להימנות על בני ה'עמוד', הקובעים סדר יומי ללימוד בהעמקה ובהבנה וזוכים לידיעת התורה.

שיעורי העמוד היומי פרוסים בכל רחבי הארץ מצפון לדרום,

בבואנוס איירס שבארגנטינה בהשתתפות כל השדרה התורנית של יהדות ארגנטינה, שבשנים האחרונות הציבה את עצמה בחוד החנית של מדינות יבשת אמריקה המשתתפות בתכנית דרשו בהצטיינות ובהתמדה.

מסלול ה'עמוד היומי' שנוסד בהורמנא של מרנן ורבנן גדולי ישראל נולד במטרה לאפשר לכל יהודי ללמוד ולחזור במתינות את הש"ס, לזכות בחדוותא דאורייתא ולידיעות בכל הסוגיות ולקנין נצח בתלמוד בבלי, וזכה ב"ה לסייעתא דשמיא יוצאת דופן כאשר נכון להיום היא מקיפה רבבות לומדים מכל רחבי תבל באלפי שיעורים הפרושים בכל נקודה יהודית בעולם.

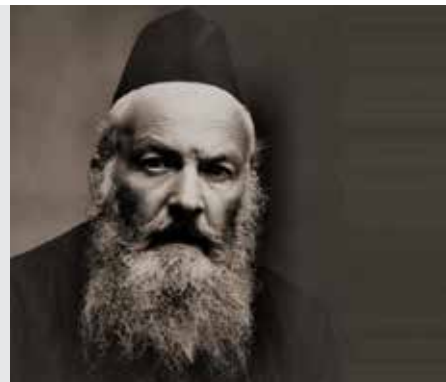
בימים אלו נרשמת התעוררות רבתי להצטרפות למסכת שבת בסדר העמוד היומי וזאת לאור דבריהם חוצבי הלהבות של מרנן ורבנן גדולי ישראל שליט"א בדבר החשיבות המיוחדת שיש ללימוד בסדר העמוד היומי. הדברים מובאים בהרחבה חוברת מיוחדת שמופצת בימים אלו בבתי הכנסיות בכל רחבי הארץ, כוללת את מיקומי השיעורים ודברי חיזוק מגדולי ישראל שליט"א.

למרן החת"ס, ותפילה לשלום אחינו כל בית ישראל. לאחר מכן ייערך מעמד תפילה לישועת הכלל והפרט על ציון מרנא ה'כתב סופר' זיע"א, בבית העלמין בפרשבורג. שמות כלל הלומדים והמקבלים על עצמם להצטרף ללימוד מסכת שבת יוזכרו במעמד התפילה לישועה בכלל העניינים ולהצלחה בלימוד ולזכות ללמוד וללמוד לשמור ולעשות את כל דברי תורתך באהבה.

בשבת פרשת תצווה ייערך הקונוונשן ה-29 של דרשו בארה"ב בקונטיקט, שבמסגרתו ייערכו דיונים אודות הרחבת כלל מסלולי הלימוד והוספת עוד ועוד יהודים ללגיונו של מלך. בליל שישי תערך "וועידת המגידי שיעורים" לכלל מגידי השיעורים של דרשו בצפון אמריקה בהשתתפות מרנן ורבנן גדולי ישראל וראשי הישיבות שליט"א שימסרו דברי הדרכה וחיזוק אודות הדרך הנכונה לחבר מעגלים נרחבים ככל הניתן לסדר לימוד דבר יום ביומו, ב'עמוד היומי' וב'דף היומי בהלכה'.

ביום ראשון כ"ג אדר א' ייערך מעמד הסיום הגדול במקסיקו ביטי, בירת מקסיקו, בהשתתפות רבני מקסיקו, ואלפי מצטרפי ולומדי דרשו במדינה. ביום שלישי כ"ה אדר א' ייערך מעמד הסיום

פרסום ראשון: כיצד הגיב מרן רבי אלהן וסרמן, כששמע שבנו מתכוון להשתתף בחתונת חברו הקרוב?

רבי אלהן שאל את בנו רבי לייב מה הוא עושה בסלבודקה, וכשהבן השיב שהגיע לחתונה של חבר, נזף בו האבא וטען שזה ביטול תורה!!

שלא יוכל להישאר לחתונה היות ואביו לא מסכים לכך! 'חושבני שאם תיגש אתה-עצמך לאבי ותסביר לו כמה חשוב לך שאשאר לחתונה, אולי הוא יסכים', אמר רבי לייב. ואכן, אבי זצ"ל ניגש למרן רבי אלהן, וכך תיאר באוזני ילדיו את המפגש נורא-ההוד: רבי אלהן ישב, והביט כדרכו כלפי מטה, וכפי שכתוב באגרת הרמב"ן "כָּל דְּבָרֶיךָ יִהְיוּ בְּנִחַת, וְרֵאשֶׁתְּךָ כְּפוּף, וְעֵינֶיךָ יִבְיטוּ לְמַטָּה לְאַרְצָךְ, וְלִבְךָ לְמַעְלָה, וְאֵל תִּבְיט בְּפָנֶיךָ אֲדָם בְּדַבְרֶךָ עֲמוּ". משראה את אבי, שאל: "וואס וויל מען" - מה רצונכם? ואז הסביר לו אבי שכיון שהוא בודד כאן, ואין לו אף חבר מהישיבה שישתתף בשמחת החתונה (הוריו כבר ברחו ללונדון), לכן מאוד חשוב לו שרבי לייב יישאר לחתונה.

הגיב רבי אלהן ואמר: "מסתמא וועט זיין גינוג מְשַׁמְחִים פון ישיבת סלבודקה" - מסתמא יהיו מספיק משמחים משיבת סלבודקה... יצוין שלהוריה של אמי ע"ה היתה מאפיה, והם סיפקו את הלחם לישיבה במחיר מוזל מאוד, ולפעמים בחינם לגמרי, ולכן סבר רבי אלהן שיגיעו משמחים משיבת סלבודקה. אממו"ר ביקש בכל זאת מרבי אלהן שיסכים שבנו יישאר, ותיאר את הכבוד הגדול שיהיה לו בכך שרבי לייב ישתתף

הרב משה מיכאל צורן שליט"א

מספר הרב מתתיהו גודלסקי: אממו"ר הרה"צ רבי יהושע ליב גודלסקי זצ"ל למד בישיבת טלז מחודש אייר תרצ"ז, עד לחתונתו ביום ט' טבת תש"א. לקראת החתונה למד את ההלכות הנצרכות בחברותא עם הקדוש רבי לייב הי"ד, בנו של מרן רבי אלהן וסרמן הי"ד, שהיה כבר נשוי.

החתונה של הוריי התקיימה בסלבודקה, מקום מגוריה של אמי הרבנית רחל זיסל לבית אברמוביץ ע"ה. כיון שמלחמת העולם השניה היתה כבר בשיאה, אף בחור משיבת טלז לא הגיע להשתתף בשמחה. רק רבי לייב, שהיה חבר טוב של אבא, הגיע במיוחד לחתונה, ועשה דרך של 200 ק"מ מהעיר טלז עד סלבודקה.

בהגיעו לסלבודקה פגש רבי לייב את אביו מרן רבי אלהן, שהגיע אף הוא לסלבודקה כדי לנסות לסדר היתר-יציאה ולעלות לארץ ישראל. רבי אלהן שאל את בנו רבי לייב מה הוא עושה בסלבודקה, וכשהבן השיב שהגיע לחתונה של חבר, נזף בו האבא וטען שזה ביטול תורה!!

כיון שכך, ניגש רבי לייב לאממו"ר החתן, ואמר לו בצער

וממשפחתו. בעודו לומד פעם עם הגרי"ש הגיע מברק מביתו: "מזל טוב, נולד לך בן". הוא קם, בירך 'הטוב והמטיב', ומיד המשיך בלימוד!

לאחר ה'סדר' ניגש רבי אלחנן לחפץ חיים, ואמר שהוא מעוניין לנסוע לברית של הבן שלו. שאל אותו החפץ חיים: האם הינך מוהל, ומתכוון למול את בנך, ואז 'מְצוּה' בו יותר משלוחו? משהשיב רבי אלחנן בשלילה, אמר הח"ח: אז לשם מה הינך צריך לנסוע? הרי זה ביטול תורה ואפשר על ידי שליח!

עד כאן הסיפור הזה מפורסם דיו. הרב נשרי מציין שהחפץ חיים הוסיף ואמר לרבי אלחנן, שלפני שהוא נשאר בישיבה, יבקש על כך רשות מאשתו! כי דבר כזה אי אפשר לעשות בלי רשות! ואכן, רבי אלחנן שיגר מברק לאשתו, והתשובה לא איחרה לבוא, שכיון שממילא עוד מעט מגיעים ימי הפסח, ואז מגיע בעלה הביתה, היא מוכנה שלא ישתתף בברית! עכשיו גם מובן כיצד לא התיר רבי אלחנן לבנו רבי לייב להשתתף בחתונה של חבר קרוב...

(ביטאון 'קול ברמה' - היו"ל ברמת אלחנן. אדר א' פ"ד)

בשמחה, ובפרט שהוא נמצא כאן לבד, ללא קרוב וגואל, וגם הכלה ומשפחתה עלולים להסתכל על זה בעין לא-יפה.

רבי אלחנן התעמק בשאלה שניצבה לפניו, ועשה באצבעותיו סימנים כאילו מדובר בשיעור כללי... והתחיל לומר בקול: "מצד אחד יש כאן ביטול תורה, ומצד שני שמחת חתן וכלה!" וחזר על המילים הללו כמה וכמה פעמים, תוך כדי שהוא מנופף באגודל, כמתפלפל, "מצד אחד זה ביטול תורה, ומצד שני הרי זו שמחת חתן וכלה!"

לאחר כמה דקות של מחשבה, פסק רבי אלחנן: "שיישאר עד אחרי החופה, ומיד אחר-כך יחזור לטלוז!"

וכך אכן היה. רבי לייב השתתף רק בחופה, ולמרות שטרם לנסוע את הדרך הארוכה בת 200 הק"מ, נסיעה ארוכה מאד בימים ההם, חזר מיד לישיבה. בנו של רבי אלחנן העניק לאממו"ר זצ"ל מתנה את ספר שו"ת הרשב"א, קובץ הערות, עם הקדשה.

בשולי הדברים, יש בנותן-טעם להוסיף מה ששמעתי מידידי הרב אהרן חיים נשרי, ששמע זאת מפי הגאון רבי שמחה וסרמן, בנו של רבי אלחנן. מרן רבי אלחנן למד אחר נישואיו יחד עם מרן הגרי"ש כהנמן בכולל קדשים אצל החפץ חיים, הרחק מביתו

קיבל על עצמו שלא לדבר כלל בבית הכנסת, וזכה באופן מופלא להוריד התביעה בבית משפט ב- 90%!

לאחר עיון במסמכי התביעה, התברר שהעו"ד הוא זה שהשמיט בטעות את הספרה 'אפס'...

'קדושת ביהכ"נ' תעמוד לי לזכות במשפט. והנה אני רואה שהעניינים מתחילים להתנהל לרעתך, ואז אני מתפלל בלחש לרבש"ע שיציל אותי בזכות התחזקותי בשמירת ביהכ"נ.

השופט מתחיל להקריא את פסק הדין, ואני שומע שהוא מדבר לרעתך, אך לפתע הוא מודיע את סכום החיוב ומקריא 900 במקום 9000, הוא השמיט ספרת אפס אחת! לאחר עיון במסמכי התביעה התברר שהעו"ד הוא זה שהשמיט בטעות את הספרה 'אפס', ובמקום 9000 רשם 900

העו"ד ניסה להצטדק, שברור שלא היה מגיש תלונה על סכום של פחות מאלף שקל, אך טענותיו לא התקבלו אצל השופט, ובס"ד ניצלתי מ-90 אחוז מהתביעה. הקב"ה הראה לי 90 אחוז הצלחה במשפט, אבל למעשה זה 100 אחוז של הצלחה, לראות עין בעין איך שבזכות הקבלה הזאת הקב"ה עושה המשפט. שנים עו"ד מלומד משמיט 'אפס' בתביעתו לבית המשפט

מכאן נתחזק כולנו בתוספת שמירת קדושת ביהכ"נ ובזכות כך נזכה לראות בישיבת אין עוד מלבדו אפס זולתו.

(גיליון 'קדושת בתי מקדש מעט')

הסכיתו ושמעו:

ברצוני לספר סיפור ששמעתי מבעל המעשה, שקיבל על עצמו לא לדבר בביהכ"נ כלל וכלל גם שלא בזמן התפילה. וכך סיפר הרב י.ר. הי"ו:

לפני מספר שנים פניתי לעורך דין לצורך ענין מסוים (סידור בניה וכדו'), ובסופו של דבר היועץ' נתהפך לירועץ. העו"ד הגיש נגדי תביעה של 9000 שקל. לא סכום בשמים, אבל בכל זאת סכום די נכבד. החלטתי שאני מקבל ע"ע בלין לא לדבר בביהכ"נ כלל, גם שלא בזמן התפילה, ושבזכות חיזוק זה תהיה לי הצלחה במשפט בהתחלה זה לא היה בכלל קל, ואפילו מאוד קשה, ובמיוחד שאני מדריך תיירים בבתי כנסת עתיקים בצפת, וכיון שהחלטתי לא לדבר בביהכ"נ. איך אני מוכרח להסביר לתיירים את כל המידע על ביהכ"נ טרם היכנסנו בו, וכשאנחנו נכנסים לביהכ"נ באימת כבוד לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו' אינני מדבר כלל ורק מסמן באצבעי לתיירים על מה שהסברתי להם קודם כניסתנו לביהכ"נ, דבר שאינו פשוט כלל וכלל.

והנה יום המשפט הגיע, ואני בטוח שהתחזקותי בשמירת

"ראיתי שנפתחו שערי ישועה, והחלטתי לשדרג את הקבלה שקיבלנו על עצמנו. ההמשך הגיע בעוצמה!"

בדוק ומנוסה: התחזק לברך ברכת המזון בכוונה מתוך הכתוב, ומאז הישועות החלו לרדוף אחרינו...

שאספר לכם עד כמה הסגולה הועילה, אני מוכרח לומר שעצם העניין, יש בו דבר גדול מאוד. לעצור, להתבונן ולהקדיש כמה דקות כדי להודות על הכול, זה דבר נפלא כשלעצמו. החוויה הזו לבדה כבר שווה את המאמץ.

עברו פחות משבועיים, והנה ניגש אלי חבר עשיר. אני יודע שיש לו כסף, אבל מעולם לא קיבלתי ממנו סכומים גדולים. הוא ניגש אלי מעצמו ואמר לי, "אתה עומד לחתן את הבן בעזרת ה', נכון?" - "נכון".

"ובכן, יש לי בשבילך עשרת אלפים שקל. כשתצטרך, תבוא לקחת ממני".

השתוממתי והודיתי, אבל אחר כך חשבתי, שמן הסתם לא תצא תועלת מהצעתו הנדיבה, כיוון שבטבעי אני מתבייש לגשת ולבקש צדקה. איני מסוגל לבקש את ה'מגיע לי' בנדיבות לבו של הזולת. אולם למחרת התברר שהחבר חשב על כך. "תקשיב", הוא ניגש אלי ואמר, "אתה לא צריך לבקש את הכסף. קח עכשיו את כל הסכום, ותשמור אותו לענייני הכנסת כלה". וכך הוא מוציא מול עיניי חבילה נכבדת של שטרות כחולים: עשרת אלפים שקלים במזומן.

התרגשתי מאוד. נפעמתי ממש. ראיתי שנפתחו שערי ישועה, והחלטתי לשדרג את הקבלה שקיבלנו על עצמנו. ביום שישי, בזמן שכל הילדים בבית, אספתי את כולם והראיתי להם במוחש, את חבילת השטרות של עשרת אלפי השקלים. סיפרתי לילדי על הנסיעה למירון, על העלון ועל ברכת המזון. שוחחתי מעט באופן כללי על מצבנו הכלכלי, ועל כך שברוך ה' אנחנו גם עומדים לפני חתונה. ביקשתי מהם שיקבלו על עצמם גם הם, לברך ברכת המזון בכוונה מתוך הכתוב. מובן שלא מקיימים מצוות רק בשביל הסגולות, ועל כן הרחבתי בזכותנו הגדולה להודות לה' על טובו וחסדו, יחד עם זה שזו סגולה לפרנסה בעולם הזה.

ואכן, בשבת קודש הייתה התעוררות גדולה, ובשולחן שבת בירכו כולם מתוך הכתוב כיאה וכיאות.

ההמשך הגיע בעוצמה. הישועות החלו לרדוף אחרינו. אשתי, שעד אז לא עבדה, מצאה עבודה קלילה ונעימה. אמנם לא מדובר בסכום גדול במיוחד, אבל בהחלט בהכנסה שיש בה כדי לסייע. אני עצמי לומד שני סדרים בכולל, ובערב עוסק בעבודה מסוימת, כדי לצאת ידי חובת ההשתדלות. עד אז לא

מספר אברך מירושלים:

מאז שנפתח קו השגחה פרטית, התעוררנו, החברותא ואני, לשוחח מדי פעם בענייני אמונה. בערב ראש חודש כסלו נסענו יחדיו למירון, וניצלנו את הדרך לשיחה בענייני אמונה. הוא סיפר לי סיפורים של השגחה פרטית אצלו, אני סיפרתי לו משלי, ויחד הודינו לה' על הכול. וגם ביקשתי. מאוד ביקשתי. סיפרתי לחברי על ההתמודדות שיש לי בענייני פרנסה, כמה אני לחוץ וכמה קשה לי, בפרט עכשיו כשבחסדי השי"ת גם אירסת את בני, ואיני יודע אנה אני בא.

חברי השתתף עמי והתחיל לדבר אתי על פלאי הסגולה של ספר החינוך - לברך ברכת המזון בכוונה מתוך הכתוב. הוא אמר לי שזה בדוק ומנוסה, אך אני אמרתי לו, שזה כבר כמה שנים שאיני נוטל ידיי לסעודה באמצע השבוע.

"מהיום תתחיל לאכול 'המוציא' בכל יום, ותראה ברכה", הוא אמר לי. הסברתי לו שזה בגלל קושי בריאותי שיש לי, אבל הוא לא קיבל את הדברים. "תגיד לרבנית שלך שתאפה לחמניות קטנות, ובכל סעודה תאכל לחמנייה אחת. קבלו על עצמכם שגם אתה וגם אשתך תברכו בכל יום ברכת המזון".

הוא היה נחוש בדעתו. הוא היה בטוח שעל ידי ברכת המזון תבוא ישועתי, וראיתי שבכל מאודו הוא רוצה לעזור לי.

בכל אופן הרעיון נראה לי משונה. קשה לשנות הרגל של שנים. כאשר חזרתי הביתה, בערב ראש חודש, אמרתי לעצמי שמתאים שאלך לכותל המערבי להתפלל ערבית. הצעתי לאשתי לבוא גם כן, וכך הגעתי לרחבת הכותל ונתקלתי בעלון השגחה פרטית של פרשת תולדות.

לקחתי עלון אחד כזה, והנה, מה כתוב בעמוד הראשון, מעשה ביהודי שהתקשה בפרנסה, והחליט להתחזק בסגולה של ספר החינוך, ולברך ברכת המזון בכוונה. הוא מספר שראה שזה כל כך עוזר לו, שהוא רואה חובה לפרסם את הדבר כדי לעזור לכולם.

ראיתי בכך סימן משמים, כי אכן זה מה שהקב"ה רוצה ממני. כבר באותו ערב דיברתי על כך עם רעייתי, והיא נעמדה הכן לאפות את הלחמניות הקטנות בשיעור הדרוש המחייב בברכת המזון.

התחלתי בשגרת סעודות. נוטל ידיים, אוכל ומברך את הקב"ה על כל החסדים והטובות שעושה עמנו תמיד. עוד לפני

עלה בדעתי לבקש העלאה במשכורת, אבל כשראיתי את השפע היורד אלינו משמים, חשבתי שאולי אפשר לנסות גם את זה. ביקשתי העלאה, וכבר למחרת הודיעו לי שיוסיפו לי סכום יפה בכל חודש.

אחד מהילדים לקח את דברי ברצינות רבה, והוא החל להשקיע באופן מיוחד בברכת המזון. יום אחד נקרעו לו הנעליים, באופן שכבר לא היה אפשר ללכת בהן. אמרתי לאשתי שתיקח מאתיים וחמישים שקלים, מתוך סכום כסף שהיה מוכן אצלי כדי להחזיר הלוואה כלשהי, וקיוויתי שבקרוב אוכל להשלים את החסר.

היא הלכה עם בני לחנות נעליים, שם הראו לו נעליים אלה ואחרות, עד שהוא מדד נעל מצוינת במידה המתאימה. "היית רוצה את הנעל הזאת בדוגמה אחרת", אמר בני. המוכר הסתכל על הקופסה ואמר לו, "אם תיקח את הנעל הזאת שאתה מודד, תוכל לקבל אותה בחינם".

ברור שעם שכנוע כזה, הוא לקח את הנעליים שמדד. רק שאלה הייתה בפיו, "איך זה יכול להיות? הרי כאן זו חנות, ולא חלוקת חסד".

"פשוט מאוד", אמר המוכר, "היה כאן נער שקנה את הנעליים, והלך אתן ברחוב במשך שעה, עד שהחליט שהן לא טובות לו. הבעיה הייתה שהוא כבר הלך אתן שעה ברחוב, ואנחנו איננו מוכרים נעליים שכבר הלכו בהן. אביו אמר לי שאני אתן אותן בחינם למי שצריך, ולכן סימנתי על הקופסה שהנעליים האלה

הן בחינם, והנך מתכבד לקבל אותן אם אתה רוצה". הוא התכבד, וכך כבר באותו יום החזירה לי אשתי את הכסף, כדי שילך למטרתו הראשונה. ושוב מעשה עם אותו נער נחמד, שגדל והיה צריך חליפה חדשה. ראיתי מודעה גדולה של רשת חנויות ידועה, המודיעה על חמישים אחוזי הנחה. אמרתי לבני, "זאת הזדמנות לקנות לך חליפה במחיר טוב".

רק כאשר הגענו לחנות, גילינו שההנחה של חמישים האחוזים היא בסך הכול על כמה סוגים של מכנסיים, ואילו על חליפות יש הנחה של עשרים אחוז בלבד. בכל זאת, מכיוון שכבר הקדשנו את הזמן, נכנסנו לחנות, והנה אני מבחין בחליפות בודדות שעליהן מצוין מחיר של חמש מאות שקלים. אמרתי לבני, שאלו כמעט חמישים אחוזי הנחה, שהרי מחיר חליפה מגיע לכאלף שקלים.

"תהיה ישועה עוד יותר גדולה", אמר לי הבן, ואכן כשהגענו לקופה התברר שיש הנחה על החליפה, ולמעשה שילמנו עליה 360 ₪ בלבד.

אלו הסיפורים שהתקבצו אצלנו בתקופה הקצרה שמערב ראש חודש כסלו שנה זו, וכולם בעקבות הסגולה הבדוקה של ברכת המזון. כל זאת מלבד ההרגשה הטובה שמרוויחים מברכת המזון, המילים המחזקות שאנחנו אומרים, הבקשות הנפלאות, ועל כולן - הזכות לקיים מצוות עשה דאורייתא בשמחה ובטוב לבב.

(גל' השגחה פרטית)

13 נפשות, 2.5 חדרים, ואמונה אחת גדולה

השכן הפסיק להם את הבניה. הם ניצלו את עגמת הנפש כדי להתפלל על... בנו של השכן!

יום אחד ההורים נכנעו. זה היה בבין-הזמנים. אמרו לנו שהם יעברו בין כל השכנים, ואם אכן יתברר שאין התנגדות, יוצאים לדרך!

שָׁכֵן אחר שכן הביע את הסכמתו. הם הרי ידעו והכירו באיזו צפיפות אנחנו מתגוררים: כל לילה פורשים מזרנים על פני הסלון, משכיבים שם ילדים רבים, ובבוקר סוחבים חזרה את המזרנים... לא רק שהשכנים הסכימו, חלקם אף אמרו שהם חשבו להציע לנו

את הרעיון מיזמתם האישית!

לא חלף יותר משבוע אחד מאז הסכמת השכנים, וכבר הגיע אלינו הביתה מודד כדי להכין תוכנית. אני לא יכול לשכוח את ההתרגשות שעטפה אותנו אני ואחים שלנו. התקשינו

מזה שנים שאני רוצה לספר את הסיפור הבא, שלדעתי מחוק מאוד בענין בין אדם לחברו, אלא ש"מה שהלב חושק - הזמן עושק".

אנחנו מתגוררים בבית קטן בירושלים, כמה קטן? שניים וחצי חדרים בסך הכל. זוג עם שני ילדים יכולים להסתדר בבית כזה, אבל לנו שלוש-עשרה נפשות...

מאז שאני זוכר את עצמי אנחנו אומרים להורים: "צריך להרחיב! צריך להרחיב!" ההורים חששו מ"עסקי-שכנים" והעדיפו להמשיך לסבול מהצפיפות, מאשר להגיע חלילה לוויכוח עם שכן.

אנחנו, הילדים, המשכנו ללחוץ: "צריך להרחיב צריך להרחיב!..."

להירדם באותו לילה!

וואו! הולכים לבנות!!

לא דובר על הרחבה בסדר גודל דרמטי, בסך הכל חדר נוסף. אבל כשהבית הוא כל כך קטן, חדר נוסף מהווה התרחבות של שלושים מטר - וזה בהחלט משמעותי.

חלף זמן נוסף, ובבוקר וורוד אחר זה קרה: הקבלן הגיע עם הפועלים שלו והתחילו את העבודה. משאית פרקה למטה כמות של חומרי בנייה. בתוך הבית פנימה החלו ההכנות לקראת הבנייה - ובלב הייתה חגיגה גדולה.

עד ש...

עד שנשמעו דפיקות בדלת. היה זה אחד השכנים שהבחין בתכונה, והוא בא להודיע שאין דבר כזה! הוא לא מסכים לבנייה! הלם - זו לא מילה שתתאר את מה שההורים שלי חטפו. הם עשו הכל בדיוק כדי לא להגיע לרגע שכזה, והנה הוא נוחת עליהם בהפתעה גמורה. מעבר לעצם השאלה של הבנייה, בשלב זה כבר הצטברו הוצאות שונות של תכנון, סחורות, פועלים וכו'. להורים לא היה כסף מיותר, וכל הכסף שהשקיעו נלקח מהמעט

שהם חסכו כדי להשיא אותנו.

אנחנו, הילדים, לא היינו מסוגלים להכיל את המתרחש, ופשוט התפרצנו על השכן הזה בצעקות שבקעו מלבבות שבורים ורצוצים.

אמא מיד השתלטה על המצב. אספה אותנו, הכניסה אותנו פנימה, ובזמן שהיא בעצמה שרויה בהלם ובצער עמוק, הרגיעה אותנו במשפטים כמו "הכל משמים!", "אין מה להתעצבן, הכל מאיתו יתברך", "בעצם זה בכלל לא השכן!" - - -

חלפו שלושה שבועות. הבן של אותו שכן - שהיה מעוכב שידוך תקופה ארוכה - התארס.

ומה התברר אז? תקשיבו טוב!

לאחר התקרית הלא-נעימה הלכו ההורים להתייעץ עם רב גדול. אמר להם הרב: "אם תוותרו, אם לא תריבו עם השכן, כל בקשה שתבקשו מהשם יתברך תיענה".

קיבלו ההורים את העצה. וויתרו לשכן. ואתם כבר מנחשים לבד מה הבקשה שהם ביקשו!!!

(גליון איש לרעהו)

סגולה נפלאה לפרנסה

"כשתבוא שבת יהיה כל מלאכתך כאילו עשויה, שלא תהרהר במלאכה"

ביניהם המוכר והקונה, שבשעה שהיו שוקלים את שקי התבואה במאזנים, היה הסוחר חורט חריץ בקיר, ואחר כך היו שניהם סופרים את החריצים וידעו, שכמספר החריצים, כן מספר הפודים (פוד - יחידת משקל רוסית, כ 16 ק"ג) של תבואה שהביא האיכר לימים נמלך האיכר בדעתו והחליט, שדרך זו של חשבון סכנה יש בה, שהרי יכול הסוחר לטשטש אחד הסימנים שעל הקיר, ואז הן הוא מפסיד פוד של תבואה. לכן בא והציע לסוחר דרך אחרת: כנגד כל פוד של תבואה ששקל במאזנים, ישים הסוחר מטבע על גבי צלחת, ואחר כך ימנו את המטבעות וידעו, כי מספר הפודים כמספר המטבעות. התחילו נוהגים כך.

ברם, בשעת מעשה לא אצר האיכר כוח לכבוש את יצרו, וכשראה שהסוחר אינו מבחין במעשיו, היה ממחר לשלוח ידו בחשאי, נוטל מטבע מערמת המטבעות שבצלחת ומשלשה לתוך כיסו. ממיילא, הלא תבינו, כי הסוחר היה משלם לו אחר כך לפי מספר המטבעות שבצלחת.

אף העשיר דנן, סיים ה"חפץ חיים" ז"ל ואמר, נוהג כמנהגו של אותו איכר "פיקח". הרי תלויים אנו בחסדיו יתברך, שישפיע עלינו את ברכתו, והוא יתברך ציוה עלינו בתורה: "ששת ימים

"שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל מְלַאכְתְּךָ" (כ, ט)

וברש"י: כשתבוא שבת יהיה כל מלאכתך כאילו עשויה שלא תהרהר במלאכה.

ולכאורה קשה, הרי הפסוק קאי על ששת ימי המעשה ולא על שבת קודש.

אומר על כך הרה"ק בעל התורת חיים מקאסוב ז"ע: ונראה לי שזה "עצה טובה" על "ועשית כל מלאכתך" אם אתה רוצה שלא יהיה חסרון בכל מה שחסר לאדם הן בגוף, הן בממון, "עצה טובה כשתבוא שבת", יהיה דומה לך כאילו כל מלאכתך עשויה, ואין לך חסרון בשום דבר אפילו בהרהור". ויקבל שבת בשמחה ובקדושה - ואז יוכל להמשיך משב"ק שפע טובה על כל מעשיו, שלא יהיה בהם שום חסרון.

ומקבילים הדברים על מה שמסופר: אחד העשירים במוסקבה היה נוהג מנהג של תהפוכות ומערים, כביכול, על עין של מעלה - מוסיף מן הקודש על החול. בערבי שבתות היה מאחר בסגירת בית מסחרו, ואילו במוצאי שבתות היה מקדים הרבה בפתיחה. על אותו עשיר המשיל ה"חפץ חיים" ז"ל משל זה: מעשה באיכר, שהיה מביא תבואה למכירה לסוחר יהודי. וכך הסכימו

הוא מערים על השבת ומקצץ ממנה שעות מלפניה ומאחריה, הרי נמצא, שאינו אלא מרמה את עצמו, כי בכך הוא מקטין אתה שפע שמשפיעה השבת על שאר ימות השבוע...

תעבוד ועשית כל מלאכתך ויום השביעי שבת" וגו', ואמרו חז"ל, כי מן השבת מתמשך השפע לכל ימות החול. כיון שכן, הרי כל פרנסתו של אדם בשאר ימות השבוע מן השבת היא נמשכת, ואם

דקה מתוקה - שישים שניות מרתקות על הדרך היומי

מדוע יעץ מרן הגרא"מ שך לתלמידו לזוטר על המשרה?

בבא קמא דף צו

המחליף

במאחר ימצא לו מחליף, אולם יש להניח, כי בשומעו שנמצא ר"מ הממלא את מקומו, יגרום לו הדבר חלישות הדעת. אין זה כדאי לקבל משרה, שיש בה כדי לגרום צער וחלישות הדעת לאחרים, אף אם אין זה באחריותך כלל!"
(במחיצתם ח"א עמ' 103)

אחד מתלמידיו נועץ בו בהקשר למשרת ר"מ שהוצעה לו. למרבית ההפתעה יעץ לו מרן לא לקבל את התפקיד. כאשר ביקש אותו תלמיד לדעת מדוע אין המשרה מתאימה לו, הסביר לו מרן: "באותו תפקיד שימש עד עכשיו ר"מ אחר, והוא פוטר ממשרתו שלא כהוגן. אמנם אותו ר"מ יודע כי במוקדם או

לפתוח את היום בטוב...

הצטרף אלינו וקבל את המייל היומי של 'דרשו' 'הפוח בכל יום' לתיבת המייל שלך

ככה מתחילים יום טוב במיוחד

סיפורים • חיזוקים • הלכה יומית • כתבות וראיונות • פרשת שבוע

להצטרפות נא שלחו מייל לכתובת

dirshu@dirshu.co.il

על אילו פירות מברכים 'שהכל'?

חשובים; ואילו פירות אלו, שבני אדם אינם טורחים לגדלם, ואינם ראויים לאכילה, אינם חשובים דים כדי לברך עליהם ברכה זו. ודווקא בפירות הדין כך, שאם הם ראויים לאכילה ללא הכנה, ברכתם 'העץ' או 'האדמה', אבל עשבים הגדלים מאליהם, אף אם הם ראויים לאכילה ללא הכנה, ברכתם 'שהכל'.

[שו"ע רג, ד, משנ"ב ה, וביה"ל ד"ה אילני; בו"מ דרשו, 12-13]

אין מברכים 'העץ' או 'האדמה' אלא על פירות שגודלו בידי אדם, או על פירות שגודלו מאליהם אך ראויים לאכילה כשהם חיים, ללא בישול וכדומה. אולם, פירות שגודלו מאליהם ואינם ראויים לאכילה אלא לאחר בישול וכדומה - כשהוכשרו לאכילה, ברכתם 'שהכל'. וטעם הדבר, משום שברכת הפירות נתקנה כדי לשבח על הבריאה המיוחדת של הפירות, ולכן אין לאומרה אלא על פירות

הטועם מתבלין 'פפריקה' בפני עצמו - איזו ברכה מברך?

אולם, בליל הסדר, בו יש שאוכלים את החזרת בפני עצמה לקיום מצות מרור, יתכן שאכילה זו חשובה דיה כדי לברך עליה 'האדמה'. ותערובת של חזרת וסלק קצוצים, המכונה 'סלט חריין', או 'סלט חזרת', אם אינה חריפה וראויה לאכילה בפני עצמה, ברכתה 'האדמה'.

[משנ"ב רג, י, ושעה"צ טז; בו"מ דרשו, 14 ו-16]

תבלין המיוצר מפירות, ירקות, או עלים - האוכל ממנו בפני עצמו, מברך 'שהכל', משום שאינו מיועד לאכילה בפני עצמו, אלא לנתינת טעם במאכל אחר; והאוכל ממנו כשהוא מעורב במאכל אחר, אינו מברך עליו בפני עצמו, משום שהוא בטל למאכל שאותו הוא מתבל. וכן חזרת, שום, וכיוצא בהם, שאין הדרך לאוכלם בפני עצמם, יש לברך עליהם 'שהכל'.

מדוע מברכים 'שהכל' על מוצרי סויה?

מאכל 'ח'לה', המיוצר משומשום. ויש שכתב, שזהו גם הטעם שמברכים 'שהכל' על שוקולד, המיוצר מפולי קקאו. וחמאת בוטנים - גם אם המציאות היא שנטיעתם של רוב הבוטנים בעולם היא לשם ייצור החמאה, ברכתה 'שהכל', משום שהדרך לאכול בוטנים בשלימותם, והם טובים לאכילה [בפני עצמם] באופן זה יותר מאשר בצורת חמאה.

[שו"ע רג, ז, משנ"ב יב, ושעה"צ יט; בו"מ דרשו, 17 ו-19]

פרי שריסקו או טחווהו באופן שתואר הפרי וצורתו אינם ניכרים כלל - ברכתו 'שהכל'. אולם, אם בדרך כלל נאכל פרי זה בצורה זו, יש לברך עליו 'העץ' או 'האדמה'. ועם זאת, אם ייצרו מהפרי מאכל חדש על ידי תערובת של מרכיבים שונים, ולא ניכר בו כלל שמקורו בפרי זה - ברכתו 'שהכל', אף זוהי צורת האכילה הרגילה של הפרי. ומטעם זה, מברכים 'שהכל' על מוצרי סויה למיניהם, ועל

* פרי הצומח על גבי ענף ולא ישירות מהשורש, וגזעו קיים תמיד, וחוזר ומצמיח בכל שנה ענפים ופירות - ברכתו 'העץ'; ואף אם גזעו הוא גבעול דק. ופרי הצומח מהשורש, או שגזעו אינו קיים תמיד - ברכתו 'האדמה'.

* פרי הגדל על שיח הנמוך משלושה טפחים - ברכתו 'העץ'; אך יש מקומות שנהגו לברך עליו 'האדמה'.

* פרי שיש ספק אם ברכתו 'העץ' או 'האדמה', וכן מאכל שמעורבים בו פירות משני המינים, ויש ספק אם הרוב הוא מ'פרי העץ' או 'פרי האדמה' - יש לברך עליהם 'האדמה'.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

האם צריך לרחוץ את הידים בין הדגים לבשר?

האצבעות עד סוף הפרק השני, (אלא אם כן נגעו ידיו במאכל מעבר לפרק השני).

ומנהג בני אשכנז שלא לרחוץ את הידים, משום שהשתנו הטבעים, ויתכן כי בזמננו אין סכנה בדבר; אולם אף למנהגם, יש לאכול ולשתות בין הבשר לדג; ויש שכתב שְׂדִי בשתיה.

[שו"ע קעג, ב, משנ"ב ג, ד (בהרחבה ע"פ המקור) ר"ו, ושעה"צ ב; בו"מ דרשו, 8; וראה שם, 2]

חכמינו ז"ל אמרו, שאכילת בשר ודג יחד עשויה לגרום למחלת הצרעת. וכן נפסק בשולחן ערוך, שצריך להזהר שלא לאוכלם יחד. ויתרה מזו, האוכל בשר ודג בזה אחר זה, צריך לאכול ולשתות מעט, או לאכול דבר השרוי במשקה, כדי לנקות את פיו.

ואם ידיו נגעו במאכל הראשון, צריך גם לרחוץ את ידיו במים בין שני המאכלים. ורחיצה זו אינה צריכה להעשות בכלי כנטילת ידים לסעודה, וכן אין צורך לרחוץ את כל היד, אלא די ברחיצת

קו השיעורים של 'דרשו'

***4992**

077-2222666

www.Dirshu.co.il

"הנה ימים באים..."

כי אם לשמע

את דברי ה'...

הדף היומי בהלכה

- רבי אריה זילברשטיין שליט"א
עובדי' - שיעור חוקי-מורחב
תמונה: 2020
- רבי אפרים סגל שליט"א
עובדי' - אידיש
תמונה: 2020
- רבי מרדכי שלמה פרינד שליט"א
אידיש
תמונה: 2020
- רבי עדיאל אלון שליט"א
שאלות אונטראלייט בדף היומי בהלכה
תמונה: 2020

הדף היומי תלמוד בבלי

עמוד היומי תלמוד בבלי

- רבי מנחם דריימן שליט"א
עובדי' - תמונה: 2020
- רבי עמרם בינעט שליט"א
אידיש - תמונה: 2020
- רבי ירמיהו לעסין שליט"א
אנגליש - תמונה: 2020
- רבי שלמה סטרו שליט"א
תמונה: 2020
- רבי שמואל סטרו שליט"א
תמונה: 2020
- רבי אברהם פוקס שליט"א
בענין מתחנה על בנין הימים
תמונה: 2020

הדף היומי בתלמוד ירושלמי

- רבי אברהם פוקס שליט"א
עובדי' - תמונה: 2020
- רבי שמואל סטרו שליט"א
תמונה: 2020
- רבי עמרם בינעט שליט"א
תמונה: 2020

העלון מופץ לזיכוי הרבים, אנא הימנעו מקריאה בשעת התפילה וקריאת התורה